

працівникам) або зменшення активів (наприклад, реалізація товару).

Витрати визначаються виходячи із принципу відповідності, тобто включаються до Звіту в періоді, коли був визнаний дохід, для отримання якого було здійснено ці витрати. Наприклад, матеріальні витрати, заробітна плата, накладні витрати, що включені до складу собівартості продукції, визначаються як витрати і відображаються у Звіті в періоді отримання доходу від реалізації цієї готової продукції. Але іноді прямий зв'язок між витратами та доходами встановити важко: наприклад, такі довгострокові активи як основні засоби можуть забезпечувати економічні вигоди протягом багатьох років [3].

Отже, фінансові результати відображають мету підприємницької діяльності, її доходність, і є вирішальними для підприємства. Окрім його керівництва і колективу вони цікавлять вкладників капіталу, кредиторів, державні органи, фондові біржі та ін.

Список використаних джерел

1. Тютюнник В. Факторний аналіз прибутку / В. Тютюнник // Справочник економіста. – 2010. – № 10. – С. 35- 42.
2. Шипіна С. Б. Сутність поняття «фінансові результати» як об'єкта бухгалтерського обліку / С. Б. Шипіна // Вісник ЖДТУ. – 2012. – № 1 (59). – С. 229 – 232.
3. Янковий О.Г. Фактори формування прибутку підприємства / О.Г. Янковий, Г.В. Кошельок // Вісник соціально-економічних досліджень. – № 3. – 2011. – С. 298-305.

Костик Валентина

магістр

Науковий керівник: Мазур Н.А., д.е.н., професор

Подільський державний аграрно-технічний університет

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОБОЧОГО ПРОЦЕСУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Інформатизація робочого часу в сучасних умовах базується в основному на використанні обчислювальної техніки. Це – багатоаспектний процес, що включає в себе:

- формування відповідної техніко-технологічної бази (із застосуванням новітніх інформаційних технологій та сучасних електронно-обчислювальних засобів);
- організацію виробництва та сфери розподілу інформаційно-обчислювальних послуг;
- створення дієвої системи управління даними процесами;

• впровадження та експлуатацію прогресивних форм, методів і засобів проведення інформаційної діяльності в процесах управління, а також створення для цього необхідних матеріально-технічних, соціальних, організаційно-економічних умов.

Застосування комп'ютерної техніки дозволяє прискорити обробку облікової інформації та передачу її за всіма напрямками. Поряд з обліковою інформацією з допомогою комп'ютера можна отримувати оперативно і вчасно всю інформацію для забезпечення системи бухгалтерського обліку, а тому однією з вирішальних складових матеріально-технічного забезпечення бухгалтерського обліку є його комп'ютеризація та програмне забезпечення.

Плануючи технічне забезпечення на підприємстві, спочатку беруть за основу потреби інформаційного забезпечення, після чого передбачають і формують перелік облікових, аналітичних та контрольних робіт, що будуть автоматизовані. На підставі цього складають перелік технічних засобів, відповідне програмне забезпечення, що найбільше відповідає вимогам та потребам користувача [1].

Важливим елементом є організація застосування відповідних методичних інструментів щодо обраного програмного забезпечення і, безумовно, добір кваліфікованих кадрів, що забезпечуватимуть раціональну експлуатацію всього комплексу технічного забезпечення. За функціональними можливостями бухгалтерські програми поділяються на такі класи:

1. Міні-бухгалтерія. До цього класу належать програми, призначені для бухгалтерій з малою чисельністю працівників (від одного до трьох) без явного їх закріплення за конкретними розділами обліку. Програми орієнтовані на малий бізнес і реалізують функції ведення синтетичного і вартісного аналітичного обліку, дають змогу вводити та обробляти бухгалтерські проведення, оформляти невелику кількість первинних документів та формувати звітність.

2. Інтегрована бухгалтерська система. До цього класу належать програми, що об'єднують і підтримують ведення всіх основних функцій і розділів бухгалтерського обліку. Реалізовані в рамках єдиної програми, ці системи орієнтовані, в основному, на малий і середній бізнес і призначені для бухгалтерій чисельністю від двох до п'яти осіб. Інтегровані системи розраховані, в основному, на роботу на одному комп'ютері, хоча можливі варіанти їх використання на декількох комп'ютерах, а також у локальній мережі. При цьому на кожному комп'ютері відображається здебільшого вся система.

3. Бухгалтерський конструктор — бухгалтерська система з розширеними інструментальними можливостями. Така програмна система являє собою універсальну заготовку, з якої за допомогою настроювання можна зробити програму для певного застосування (у певній фірмі). Програма включає спеціальну вбудовану процедурну мову (макромову), засоби налаштування і має гнучку модульну архітектуру. Адаптація програми до конкретних умов обліку може здійснюватись або самим користувачем, або дилером розробника. До цього класу належать:

— система «1С:Бухгалтерія», яка має вбудовану макромову, інструментальні засоби настроювання;

— «Акцент-бухгалтерія» («Імпакт») включає вбудовану об'єктно-орієнтовану мову, спеціальні засоби налаштування – «майстри»;

— «Універсал» (ТОВ «СофтПро») включає середовище проектування структур планів рахунків, об'єктів обліку, структур режимів, первинних документів, схем проведення по них, методів перегляду, звітної документації,

4. Бухгалтерський комплекс – це сукупність програм, що реалізують функції як окремих розділів обліку, так і бухгалтерського обліку в цілому. Бухгалтерський комплекс реалізується як комплекс АРМ (автоматизоване робоче місце) відповідних основних розділів або ділянок бухгалтерського обліку і передбачає мережеві засоби обміну даними між окремими АРМ та об'єднання інформації для зведення балансу, одержання синтетичних вихідних форм і формування звітності.

5. Бухгалтерія-Офіс — бухгалтерська підсистема у складі системи автоматизації управління підприємством. Компонентами системи є: функціонально повна система бухгалтерського обліку, підсистем планування, управління, діловодства, елементи аналізу та прийняття рішень. Бухгалтерська підсистема у цій системі не є головною, більшого значення набуває підтримання функцій і задач управління. Підсистема бухгалтерського обліку входить до складу програмних комплексів «Галактика», «ІТ-підприємство», «Комплексна планово-економічна і бухгалтерська система».

6. Системи на замовлення — системи на базі типового бухгалтерського ядра, що індивідуально доопрацьовуються і впроваджуються. Цьому класу притаманні індивідуальне налаштування відповідно до вимог клієнта, навчання користувачів, введення в експлуатацію та обов'язковий подальший супровід. Здебільшого такі системи мають високу вартість.

7. Системи обліку за міжнародними стандартами — системи, що забезпечують підтримання як вітчизняних, так і найбільш поширених західних стандартів обліку та звітності (ОААР, ІА8), підтримують декілька мов і валют, найбільш поширені форми внутрішньофірмової звітності тощо. Насамперед, таким вимогам мають відповідати системи, призначені для іноземних фірм і спільних підприємств.

8. Консультаційні бухгалтерські системи — системи для зберігання та регулярного оновлення баз нормативних документів і роботи з ними. Представниками таких систем є:

— інтегрована система, що об'єднує «ІС: Підприємство» і комп'ютерну правову систему «Ліга: Закон» (спільний проект Лабораторії Форт та ІАЦ «Ліга»);

— система «Парус-консультант» (ТОВ «Парус») являє собою інформаційно-аналітичну систему із законодавства України, що містить офіційні документи з бухгалтерського обліку та аудиту, роз'яснювальну інформацію, визначення юридичних і фінансово-економічних термінів, посилання на друковані видання. На теперішній час у базі даних ІАС "Парус-консультант" зібрано понад 60000 нормативних документів України, що регулюють фінансово-господарську та адміністративну діяльність юридичних і фізичних осіб (порядок оподаткування, ведення бухобліку, зовнішньоекономічну діяльність тощо) [2, с. 78].

Незважаючи на всі проблеми, комп'ютеризовані системи є перспективними,

тому будуть і надалі розвиватися. Отже, глибокі знання комп'ютерної техніки та програмування є невід'ємною частиною знань фахівців з обліку.

Список використаних джерел

1. Сазонець О.М. Інформаційні системи і технології в управлінні зовнішньоекономічною діяльністю: навч. посібник / О.М. Сазонець. – Київ : Центр учб. л-ри, 2014. – 256 с. – На укр. мові. – ISBN 978-617-673-286-0.
2. Плєскач В.Л. Інформаційні системи і технології на підприємствах: підручник / В.Л. Плєскач, Т.Г. Затонацька. – К. : Знання, 2011. – 718 с.

Ласкіна Юлія

студентка

Погребняк Вікторія

студентка

Науковий керівник: Коновалова О.В., к.е.н

Криворізький економічний інститут

м. Кривий Ріг, Україна

ВДОСКОНАЛЕННЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ АНАЛІЗУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Для здійснення безперебійної діяльності будь-якого підприємства необхідно мати певний запас сировини, матеріалів та інших матеріальних цінностей, які використовуються в процесі виробництва. Запаси є об'єктивною необхідністю, адже вони займають особливе місце на підприємстві, оскільки виробничі запаси є однією з основних складових при формуванні собівартості готової продукції. Виходячи з цього, актуальним є вивчення основних етапів та методів аналізу виробничих запасів та, що не менш важливо, його автоматизації на підприємстві.

В сучасних умовах сільськогосподарські підприємства потребують значних змін в структурі управління господарською діяльністю. Особливо, велике значення має аналіз визначення мінімальної кількості виробничих запасів, необхідних підприємству, адже матеріальні витрати займають найбільшу питому вагу. Ця тема є актуальною та важливою, тому що ефективне використання виробничих запасів, забезпеченість ними та автоматизація приведе до зменшення собівартості продукції, підвищення рентабельності, покращення фінансового стану підприємства.

Аспект аналізу виробничих запасів досліджували багато науковців: Сопко В.В., Завгородній В. П., Бутинець Ф. Ф., Попович П. Я. та ін. [1-3]. Проте, це питання залишається недостатньо дослідженим.